

Bryssel den 27.7.2018
COM(2018) 365 final

2018/0189 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom
Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Förslaget är kopplat till kommissionens förslag till rådets beslut om unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*).

Syftet med detta förslag från kommissionen är att se till att det finns en rättslig ram så att unionen faktiskt kan delta i WIPO:s Lissabonunion så snart som unionen blivit part i Genèveakten.

Enligt artikel 9 i Genèveakten ska varje avtalsslutande part skydda registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på sitt territorium, i sitt rättssystem och rättspraxis och på aktens villkor, med förbehåll för eventuella avslag, avstående av den avtalsslutande ursprungsparten, ogiltigförklarande eller annullering som kan få verkan på dess territorium. Enligt artikel 6.5 a i Genèveakten ska en registrerad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning i alla avtalsslutande parter som inte vägrat skydd enligt artikel 15 eller till den internationella byrån vid Världspannsorganisationen för den intellektuella äganderätten anmält beviljat skydd enligt artikel 18 vara skyddad från och med dagen för internationell registrering. Enligt regel 9.1 b i de gemensamma föreskrifterna enligt Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen (nedan kallade *de gemensamma föreskrifterna*) ska avslag anmälas inom ett år från mottagandet av anmälan av en internationell registrering enligt artikel 6.4. I sådana fall som avses i artikel 29.4 får tidsfristen förlängas med ytterligare ett år.

Därför bör unionen sedan den blivit part i Genèveakten lägga fram en förteckning över unionens geografiska beteckningar från unionens register över geografiska beteckningar (enligt överenskommelse med EU:s medlemsstater) för skydd enligt Lissabonsystemet. Förteckningen bör upprättas i nära samråd med medlemsstaterna, enligt etablerad praxis och metoder som används för några av de bilaterala internationella avtal om geografiska beteckningar som EU har ingått (med hänsyn tagen till produktionsvärde och exportvärde, skydd enligt andra överenskommelser, pågående eller potentiellt missbruk i de berörda tredjeländerna samt balans mellan medlemsstaterna), med beaktande av täckningen på de geografiska beteckningar som är registrerade av tredjeländer som är parter i Lissabonsystemet. Efter unionens anslutning till Lissabonunionen ska ansökningar om internationell registrering av fler geografiska beteckningar som är skyddade och registrerade i unionen kunna lämnas på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd producentgrupp.

Lämpliga förfaranden för kommissionens bedömning av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar registrerade i det internationella registret från avtalsslutande parter som är tredjeländer och för invändningsförfarandet bör införas, med hänsyn till Genèveaktens särdrag.

Unionens verkställighet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar registrerade i det internationella registret från avtalsslutande parter som är tredjeländer ska ske i enlighet med kapitel III i Genèveakten. Enligt artikel 14 i Genèveakten ska varje avtalsslutande part tillhandahålla effektiva rättsmedel för skydd av registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och se till

att rättsliga förfaranden för att skydda dem kan väckas av en myndighet eller av någon berörd part, oavsett om det rör sig om en fysisk person eller en juridisk person och oavsett om de är offentliga eller privata, beroende på rättsordning och praxis. Samexistens mellan äldre varumärken och ursprungsbe-teckningar eller geografiska beteckningar som är registrerade i det internationella registret och som beviljats skydd eller används i unionen bör vara möjlig om villkoren i artikel 15 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 är uppfyllda i tillämpliga delar.

Sju EU-länder är medlemmar i Lissabonunionen och har därför godtagit skydd av namn från tredjeländer. För att ge dem möjlighet att fullgöra de internationella förpliktelser de tog på sig före EU:s anslutning till Lissabonunionen bör övergångsbestämmelser införas som har verkan enbart på det nationella planet och inte påverkar handeln inom unionen eller den internationella handeln.

Det förefaller rimligt att avgifter enligt Genèveakten och de gemensamma föreskrifterna för att inge en ansökan till den internationella byrån om internationell registrering av en ursprungsbe-teckning eller en geografisk beteckning samt avgifter för andra anteckningar i det internationella registret och tillhandahållande av utdrag, intyg eller annan information om innehållet i denna internationella registrering bör belasta den medlemsstat där ursprungsbe-teckningen eller den geografiska beteckningen har sitt ursprung.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

För jordbruksprodukter har EU inrättat ett enhetligt och heltäckande system för skydd av geografiska ursprungsbe-teckningar för vin (1970), spritdrycker (1989), aromatiserade viner (1991) och andra jordbruksprodukter och livsmedel (1992). Genom dessa system omfattas skyddade namn på de ingående produkterna av ett långtgående skydd i hela EU genom ett enda ansökningsförfarande. De centrala bestämmelserna återfinns för närvarande för vin i förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013, för aromatiserade viner i förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014, för spritdrycker i förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 samt för andra jordbruksprodukter och livsmedel i förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med EU:s allmänna politik för att främja och förbättra skyddet för geografiska beteckningar genom bilaterala, regionala och multilaterala avtal.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Med beaktande av sakinnehållet bör förordningen grunda sig på artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Unionen har exklusiv behörighet att ingå Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen. Det framgår av EU-domstolens dom av den 25 oktober 2017 i mål C-389/15, kommissionen mot rådet, där det fastställdes att den reviderade Lissabonöverenskommelsen, dvs. Genèveakten, i allt väsentligt är avsedd att underlätta och styra handeln mellan EU och omvärlden, att den således har direkt och

omedelbar inverkan på denna handel och att förhandlingarna om den således omfattas av den exklusiva behörighet som artikel 3.1 i EUF-fördraget ger Europeiska unionen inom den gemensamma handelspolitiken, enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget.

Enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) gäller inte subsidiaritetsprincipen på de områden där EU har exklusiv befogenhet.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att ge EU möjlighet att delta i Lissabonunionen på ett sätt som garanterar ett effektivt skydd av EU:s geografiska beteckningar.

- **Val av instrument**

En förordning som antas av Europaparlamentet och rådet är det lämpligaste instrumentet för genomförandet av EU:s medlemskap i Lissabonunionen, eftersom det garanterar de båda institutionernas lagstiftningsbefogenheter.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt

- **Samråd med berörda parter**

Färdplanen om EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar offentliggjordes den 21 december 2017, och de berörda parterna kunde lämna synpunkter fram till den 18 januari 2018. Det inkom åtta synpunkter innan tidsfristen löpte ut. Alla utom en var i stort sett positiva till initiativet och stödde EU:s anslutning. Tre uttryckte åsikten att EU bör gå vidare med diskussionerna om erkännande och skydd av geografiska beteckningar för andra produkter än jordbruksprodukter. Två uttalade sig emot en kortlista, eftersom EU:s samtliga geografiska beteckningar borde vara berättigade till skydd enligt Genèveakten.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

I studien från oktober 2012, utförd av AND International med titeln *Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)* (http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en), utpekades en rad fördelar för med EU:s politik för ursprungsbeteckningar för konsumenterna (kvalitetssäkring), producenterna (ett system som är öppet för alla producenter som uppfyller kvalitetskraven, rättvis konkurrens, premiumpriser, verkningfullt skydd), samhället i stort (koppling mellan värdefulla produkter och landsbygd, bevarande av traditioner, stärkta band mellan producenter och konsumenter) samt miljön (koppling mellan traditionella produkter, landskap och jordbrukssystem). Utifrån ekonomiska uppgifter om var och en av de 2768 geografiska beteckningar som registrerades i EU-27 2005–2010 visade studien att priset på en produkt med geografisk beteckning i medeltal är 2,23 gånger så högt som priset på en jämförbar produkt utan geografisk beteckning. Försäljningsvärdet för EU:s produkter med geografiska beteckningar

(alla sektorer) uppgick 2010 till 54,3 miljarder euro (5,7 % av EU:s totala livsmedelssektor). Uppskattningsvis är exportvärdet för de produkterna 11,5 miljarder euro (15 % av EU:s livsmedelsexport).

- **Konsekvensbedömning**

Enligt kraven för bättre lagstiftning för initiativet behövs inte någon konsekvensbedömning, någon genomförandeplan eller något offentligt samråd.

Enligt riktlinjerna för bättre lagstiftning bör en konsekvensanalys utföras endast när det behövs, vilket bedöms från fall till fall. I princip krävs ingen konsekvensbedömning om kommissionen har få eller inga alternativ. Så är fallet här, eftersom anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen är motiverad av unionens exklusiva behörighet på de områden som omfattas av Genèveakten, och eftersom anslutningen dessutom är den logiska slutsatsen efter revisionen av Lissabonsystemet, där EU har deltagit. De åtgärder som föreslås i detta utkast till förordning är nödvändiga för att säkerställa Europeiska unionens korrekta tillämpning av Genèveakten.

Det finns ett antal fördelar om EU går med. Det säkerställer att nuvarande och framtida geografiska beteckningar som är registrerade i EU men inte har registrerats i de sju EU-länder som är med i Lissabonunionen omfattas av Lissabonsystemets skydd. EU:s geografiska beteckningar får i princip snabbt ett omfattande skydd på obegränsad tid i alla nuvarande och framtida parter i Genèveakten. Det etablerade multilaterala registret ökar anseendet för EU:s geografiska beteckningar på grund av den stora geografiska räckvidden av Genèveaktens skydd. Förbättrat internationellt skydd av geografiska ursprungsbeteckningar till följd av EU:s anslutning förväntas befästa och eventuellt utvidga de positiva effekterna av skyddet för inkluderande tillväxt och sysselsättning med högt mervärde inom jordbrukssektorn, för handels- och investeringsflöden, för näringslivets konkurrenskraft, särskilt de små och medelstora företagen, för en välfungerande inre marknad och konkurrens samt för skydd av immateriella rättigheter. Jordbrukarnas och livsmedelsproducenternas immateriella rättigheter till sina produkter med geografiska beteckningar är sårbara för exploatering och förluster, särskilt på världsmarknaden. EU:s anslutning till Lissabonsystemet hjälper landsbygdsaktörerna att globalt skydda det som är lokalt värdefullt, och på så sätt motverka den normala globaliseringstendensen mot enhetliga råvarustandarder och prispress nedåt på jordbruksprodukterna. I den rådande ekonomiska och politiska osäkerheten utgör detta en tydlig signal till landsbygden att EU agerar för att försvara och skydda deras intressen i hela världen. Eftersom Genèveakten i stort sett motsvarar EU:s lagstiftning om skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, är det inte troligt att EU:s anslutning kommer att kräva betydande ändringar i sak av denna lagstiftning.

I administrativt hänseende innehåller Genèveakten regler för att få skydd i alla medlemmar och utgör alltså en enklare och effektivare mekanism än dagens modell i EU, där man hanterar en rad olika lokala förfaranden genom bilaterala avtal. I handelspolitiskt hänseende betonas EU:s ansvars-kännande ledande roll för att främja multilateralism. EU:s anslutning förväntas inte leda till ytterligare kostnader eller bördor för de aktörer i EU eller EU-medlemsstater som vill ha geografiska beteckningar skyddade i Lissabonsystemet jämfört med i dag. Tvärtom förväntas det leda till lägre administrativa kostnader och bördor.

För företagen innebär EU:s anslutning inga ytterligare justeringar, efterlevnadskostnader, transaktionskostnader eller administrativa bördor utöver

eventuella individuella granskningsavgifter som Lissabonunionens medlemmar kan ta ut, men som uppvägs av besparingarna tack vare det internationella förfarandet.

Genèveakten låter EU ansluta sig tillsammans med EU:s medlemsstater. Med tanke på att skyddet av geografiska ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter på EU-nivå är enhetligt och uttömmande, bör alla ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som inges för skydd i de sju EU-länder som är med i Lissabonsystemet (för närvarande omkring 800 beteckningar) och kan få skydd enligt EU:s lagstiftning inte längre vara skyddade enligt nationell lagstiftning utan enbart enligt EU-lagstiftning. Detta gäller också skydd av geografiska beteckningar med ursprung i och som lämnats in för skydd av tredjeländer som är med i Lissabonsystemet. Därför leder EU:s anslutning till minskade administrativa bördor för deltagande i Lissabonsystemet för EU:s medlemsstater.

I synnerhet kommer det att bli möjligt när EU har anslutit sig att använda Lissabonsystemets register i stället för att förhandla fram bilateralt skydd av geografiska beteckningar i detalj. Det följer praxis på andra immaterialrättsliga områden, där EU uppmanar sina partnerländer att ansluta sig till och följa internationella avtal om immateriella rättigheter, t.ex. Bernkonventionen om upphovsrätt och Madridprotokollet om varumärken, i stället för att skapa ett nätverk av olika överenskommelser som blir svåröverskådligt för aktörerna.

EU:s anslutning blir sannolikt ett incitament för fler tredjeländer att ansluta sig till Lissabonsystemet, eftersom det ger dem tillgång till skydd i hela Lissabonunionen och de drar nytta av ett effektivt granskningsförfarande för enskilda geografiska beteckningar för bedömningen av om deras system är likvärdiga med EU:s.

EU:s anslutning kan särskilt få positiva effekter för utvecklingsländer som överväger att ansluta sig till Genèveakten, eftersom deras geografiska ursprungsbeteckningar får skydd i EU genom Lissabonsystemet. Att den 17 länder starka afrikanska immaterialrättsliga organisationen OAPI visat intresse för att ansluta sig till Lissabonsystemet är välkommet och visar att systemet med geografiska beteckningar är attraktivt för att skydda utvecklingsländernas jordbrukarrättigheter och traditionella värden.

Nackdelarna är främst den än så länge begränsade medlemsskaran i Lissabonsystemet och oron över att framstegen i fråga om geografiska beteckningar i Världshandelsorganisationen kan bli ännu mer avlägsna. Vissa EU-medlemsstater är skeptiska mot EU:s anslutning och det råder viss osäkerhet om de ekonomiska följderna. Det moderniserade systemet enligt Genèveakten bör dock vara mer attraktivt för potentiella nya medlemmar. Framsteg i WIPO kan få positiva följder för diskussionerna om geografiska beteckningar i Världshandelsorganisationen genom synergieffekter och genom att den reviderade Lissabonöverenskommelsen knyts närmare till WTO-processen. De EU-länder som är tveksamma till Lissabonsystemet måste inte gå med. Slutligen har Lissabonmedlemmarna gjort framsteg i sina ansträngningar för att säkerställa ekonomisk stabilitet i systemet.

På det hela taget uppväger fördelarna med EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen nackdelarna. För att EU ska kunna ansluta sig till Lissabonsystemet måste kommissionen utarbeta ett förslag till de rättsakter som krävs för EU:s anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen och genomförandet av den.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt

- **Grundläggande rättigheter**

EU:s deltagande i Lissabonunionen som part i Genèveakten sker i enlighet med artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det sägs att immateriella rättigheter ska vara skyddade.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Se den bifogade finansieringsöversikten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ej tillämpligt

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) För att unionen ska kunna utöva sin exklusiva befogenhet i fråga om den gemensamma handelspolitiken fullt ut, kommer den att ansluta sig till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*)², i enlighet med rådets beslut (EU).../...³. De avtalslutande parterna i Genèveakten är medlemmar av en särskild union som skapades genom Lissabonöverenskommelsen om skydd för ursprungsbeteckningar och internationell registrering av dem⁴ (nedan kallad *den särskilda unionen*). I enlighet med artikel 3 i beslut (EU).../... företräds unionen av kommissionen i den särskilda unionen.
- (2) Det är lämpligt att fastställa bestämmelser som gör det möjligt för unionen att till fullo utöva alla sina rättigheter och skyldigheter efter anslutningen till Genèveakten.
- (3) Genèveakten skyddar ursprungsbeteckningar, inklusive ursprungsbeteckningar enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012⁵ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013⁶, och geografiska beteckningar, i det följande bägge benämnda *geografiska beteckningar*.
- (4) Efter unionens anslutning till Genèveakten bör kommissionen som ett första steg till den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (nedan kallad *den internationella byrån*) ge in en ansökan om registrering av en

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf.

³ EUT L [...], [...], s. [...].

⁴ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

förteckning över geografiska beteckningar som har sitt ursprung i och är skyddade i det aktuella unionsterritoriet i deras register (nedan kallat *det internationella registret*). I kriterierna för upprättandet av en sådan förteckning bör, i likhet med vissa av de bilaterala och regionala avtal som rör skydd av geografiska beteckningar, särskild hänsyn tas till produktionsvärdet och exportvärdet, skydd enligt andra avtal samt pågående eller potentiellt missbruk i de berörda tredjeländerna.

- (5) För att säkerställa att ytterligare geografiska beteckningar som är skyddade och registrerade i unionen även registreras i det internationella registret, är det lämpligt att bemyndiga kommissionen att senare lämna in ansökningar om internationell registrering av sådana ytterligare geografiska beteckningar, på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, en berörd producentgrupp eller i undantagsfall en enskild producent.
- (6) Det bör fastställas lämpliga förfaranden så att kommissionen kan bedöma geografiska beteckningar, som har ursprung i de avtalsslutande parter i Genèveakten som inte är medlemsstater (nedan kallade *avtalsslutande tredje parter*) och har registrerats i det internationella registret, för att föreskriva ett förfarande om beslut om skydd i unionen och annullering av sådant skydd, i förekommande fall.
- (7) Verkställighet av unionen av skydd av geografiska beteckningar med ursprung i avtalsslutande tredje parter och registrerade i det internationella registret bör ske i enlighet med kapitel III i Genèveakten, särskilt artikel 14 i Genèveakten, som kräver att varje avtalsslutande part tillhandahåller effektiva rättsmedel för skydd av registrerade geografiska beteckningar och att rättsliga förfaranden om skydd av dem kan väckas av en myndighet eller av någon av de berörda parterna, oavsett om det rör sig om en fysisk person eller en juridisk person och oavsett om de är offentliga eller privata, beroende på rättsordning och praxis. I syfte att garantera skydd av varumärken tillsammans med geografiska beteckningar, och med beaktande av skyddet för äldre varumärkesrätt enligt artikel 13.1 i Genèveakten, bör samexistens säkerställas av varumärken och geografiska beteckningar som är registrerade i det internationella registret och som beviljats skydd eller används i unionen.
- (8) Sju medlemsstater är medlemmar av den särskilda unionen, och har därför godtagit skydd av geografiska beteckningar från avtalsslutande tredje parter. För att ge dem möjlighet att fullgöra de internationella förpliktelser de iklätt sig före unionens anslutning till Genèveakten bör övergångsbestämmelser införas som har verkan enbart på det nationella planet och inte påverkar handeln inom unionen eller den internationella handeln.
- (9) Det förefaller rimligt att avgifter enligt Genèveakten och de gemensamma föreskrifterna inom Lissabonöverenskommelsen för att inge en ansökan till den internationella byrån om internationell registrering av en geografisk beteckning samt avgifter för andra anteckningar i det internationella registret och tillhandahållande av utdrag, intyg eller annan information om innehållet i denna internationella registrering bör belasta den medlemsstat där den geografiska beteckningen har sitt ursprung. Detta bör inte påverka tillämpningen av eventuella beslut av medlemsstaten om att ansöka om återbetalning av dessa avgifter från den grupp av producenter eller den enskilda producent som använder den geografiska beteckning för vilken en internationell registrering söks.
- (10) För att täcka eventuella underskott i den särskilda unionens driftsbudget bör unionen kunna lämna ett särskilt bidrag inom ramen för de medel som är tillgängliga för detta ändamål i unionens årliga budget.

- (11) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unionens medlemskap i den särskilda unionen, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att upprätta en förteckning över geografiska beteckningar för ingivande av en ansökan om internationell registrering hos den internationella byrån i samband med anslutningen till Genèveakten, för senare inlämning av ansökan om internationell registrering av en geografisk beteckning till den internationella byrån, för avslag på en invändning, för beslut om huruvida skydd beviljas av en geografisk beteckning som är registrerad i det internationella registret samt för annullering av skyddet i unionen av en geografisk beteckning som är registrerad i det internationella registret. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser med anledning av genomförandet av unionens rättigheter och skyldigheter efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*).

I den här förordningen benämns nedan både ursprungsbeteckningar, inklusive ursprungsbeteckningar enligt definitionen i förordning (EU) nr 1151/2012 och förordning (EU) nr 1308/2013, och geografiska beteckningar som *geografiska beteckningar*.

Artikel 2

Internationell registrering av geografiska beteckningar vid anslutningen

Vid unionens anslutning till Genèveakten ska kommissionen till den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (nedan kallad *den internationella byrån*) ge in ansökningar om internationell registrering av geografiska beteckningar som är skyddade och registrerade enligt unionsrätten och avser produkter med ursprung i unionen i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i Genèveakten.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt om fastställande av förteckningen över de geografiska beteckningar som avses i första stycket, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

Vid fastställandet av den förteckning som avses i andra stycket ska kommissionen särskilt beakta följande:

- (a) Den geografiska beteckningens produktionsvärde.
- (b) Den geografiska beteckningens exportvärde.
- (c) Den geografiska beteckningens skydd enligt andra internationella överenskommelser.
- (d) Nuvarande eller potentiellt missbruk av den geografiska beteckningen i andra medlemmar i den särskilda unionen.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (e) Det totala antalet geografiska beteckningar med ursprung i territoriet i de andra medlemmarna i den särskilda unionen och registrerade i den internationella byråns register (nedan kallat *det internationella registret*).

Artikel 3

Senare internationella registreringar av unionens geografiska beteckningar

Efter unionens anslutning till Genèveakten får kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller av en berörd grupp producenter eller av en enskild producent som använder en geografisk beteckning som är skyddad och registrerad i unionen, anta genomförandeakter för att till den internationella byrån ge in en ansökan om internationell registrering av en geografisk beteckning som är skyddad och registrerad enligt unionsrätten och avser en produkt med ursprung i unionen.

Vid bedömningen av huruvida en ansökan om internationell registrering bör ges in, ska kommissionen ta hänsyn till kriterierna i artikel 2 tredje stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

Artikel 4

Bedömning av geografiska beteckningar i det internationella registret från tredjeländer

- (1) Kommissionen ska bedöma sådana offentliggöranden som anmäls av den internationella byrån i enlighet med artikel 6.4 i Genèveakten om geografiska beteckningar i det internationella registret för vilka den avtalslutande ursprungsparten, enligt definitionen i artikel 1 xv i Genèveakten, inte är en medlemsstat, för att avgöra huruvida den innehåller de obligatoriska uppgifter som anges i regel 5.2 i de gemensamma föreskrifterna inom Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten (nedan kallade *de gemensamma föreskrifterna*)⁸ och de uppgifter om kvalitet, renommé eller egenskaper som anges i regel 5.3 i föreskrifterna, samt bedöma huruvida offentliggörandet avser en produkt för vilken skydd av geografisk beteckning för närvarande ges inom unionen. Fristen för en sådan bedömning får inte överstiga fyra månader och ska inte omfatta någon bedömning av andra särskilda unionsbestämmelser om utsläppande av produkter på marknaden, särskilt beträffande sanitära och fytosanitära normer, handelsnormer och livsmedelsmärkning.
- (2) När kommissionen på grundval av bedömningen enligt punkt 1 anser att villkoren i den punkten vid första påseendet är uppfyllda, ska den offentliggöra den geografiska beteckning som föreslås få skydd inom unionen tillsammans med produkttyp och ursprungsland i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien.
- (3) När kommissionen på grundval av bedömningen enligt punkt 1 anser att villkoren i den punkten inte är uppfyllda, ska kommissionen fatta ett beslut om att vägra skydd av den geografiska beteckningen genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2. När det gäller geografiska beteckningar som avser produkter som inte omfattas av behörigheten för de kommittéer som anges i artikel 13.1 ska beslutet antas av kommissionen utan tillämpning av det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

⁸ Gemensamma föreskrifter enligt Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen, antagna av Lissabonunionens församling den 11 oktober 2017, http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, dok. WIPO A/57/11 av den 11 oktober 2017.

I enlighet med artikel 15.1 i Genèveakten ska kommissionen underrätta den internationella byrån om avslag på verkan av en internationell registrering på unionens territorium, inom ett år från mottagandet av anmälan av en internationell registrering i enlighet med artikel 6.4 i Genèveakten

Artikel 5

Invändningsförfarande för geografiska beteckningar i det internationella registret från tredjeländer

- (1) Inom två månader från dagen för offentliggörandet av namnet på den geografiska beteckningen i Europeiska unionens officiella tidning enligt artikel 4.2 får myndigheterna i en medlemsstat eller i ett annat tredjeland än den avtalslutande ursprungsparten, eller en fysisk eller juridisk person med legitimt intresse som är etablerad i unionen eller i ett annat tredjeland än den avtalslutande ursprungsparten, lämna in en invändning till kommissionen på något av unionens officiella språk.
- (2) Invändningen ska endast godtas om den ges in inom tidsfristen i punkt 1 och om den innehåller ett eller flera av följande påståenden:
 - (a) Att den geografiska beteckningen i det internationella registret är i konflikt med namnet på en växtsort eller en djurras och riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.
 - (b) Att den geografiska beteckningen i det internationella registret helt eller delvis är en homonym till en geografisk beteckning som redan är skyddad i unionen och att det inte föreligger någon tillräcklig skillnad i praktiken mellan villkoren för lokal och traditionell användning och presentation av den geografiska beteckning för vilken skydd söks och den geografiska beteckning som redan är skyddad i unionen, med beaktande av behovet av att se till att berörda producenter behandlas skäligt och att konsumenterna inte får vilseledas.
 - (c) Att skyddet i unionen av den geografiska beteckningen i det internationella registret skulle utgöra ett intrång i en äldre varumärkesrätt.
 - (d) Att skyddet i unionen av den föreslagna geografiska beteckningen skulle äventyra användningen av ett identiskt eller snarlikt namn eller ensamrätten till ett varumärke eller det ekonomiska värdet av produkter som lagligen har släppts ut på marknaden under minst fem år före dagen för offentliggörandet av namnet på den geografiska beteckningen i Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med artikel 4.2.
 - (e) Att den geografiska beteckningen i det internationella registret avser en produkt för vilken skydd av geografiska beteckningar för närvarande inte tillhandahålls inom unionen.
 - (f) Att det namn som ansökan om registrering avser är en generisk term på unionens territorium.
- (3) De grunder för invändningar som anges i punkt 2 ska bedömas av kommissionen med avseende på unionens territorium eller en del därav.

Artikel 6

Beslut om skydd i unionen av geografiska beteckningar i det internationella registret från tredjeländer

- (1) Om kommissionen inte får in någon invändning eller om invändningen inte kan tas upp till sakprövning, ska den i förekommande fall avvisa invändningar som inte kan tas upp till sakprövning och fatta beslut om att bevilja skydd av den geografiska beteckningen genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.
- (2) Om kommissionen får in en invändning som kan tas upp till sakprövning enligt artikel 5.2, ska den fatta beslut om beviljande av skydd av en geografisk beteckning i det internationella registret genom en genomförandeakt som ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2. När det gäller geografiska beteckningar som avser produkter som inte omfattas av behörigheten för de kommittéer som anges i artikel 13.1 ska beslutet antas av kommissionen utan tillämpning av det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.
- (3) I beslutet om beviljande av skydd av en geografisk beteckning i enlighet med punkt 1 eller 2 ska skyddets omfattning anges, och beslutet får förenas med villkor som är förenliga med Genèveakten, särskilt villkor om en angiven övergångsperiod i enlighet med artikel 17 i Genèveakten och regel 14 i de gemensamma föreskrifterna.
- (4) I enlighet med artikel 15.1 i Genèveakten ska kommissionen underrätta den internationella byrån om avslag på verkan av en internationell registrering på unionens territorium, inom ett år från mottagandet av anmälan av en internationell registrering i enlighet med artikel 6.4 i Genèveakten

Artikel 7

Användning av geografiska beteckningar

- (1) Genomförandeakter som antagits av kommissionen på grundval av artikel 6 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda unionsbestämmelser om utsläppande av produkter på marknaden, särskilt beträffande den samlade marknadsordningen inom jordbruket, sanitära och fytosanitära normer och livsmedelsmärkning. Kommissionen ska informera den internationella byrån om dessa villkor för användning vid tidpunkten för anslutningen.
- (2) Om inte annat följer av punkt 1 får geografiska beteckningar som är skyddade enligt denna förordning användas av alla som saluför en produkt i enlighet med den internationella registreringen.

Artikel 8

Annullering av geografiska beteckningar i det internationella registret från tredjeländer

Kommissionen får, på eget initiativ eller på vederbörligen motiverad begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, anta genomförandeakter om annullering av skyddet i unionen av en geografisk beteckning i det internationella registret, om något av följande föreligger.

- (a) Den geografiska beteckningen är inte längre skyddad i den avtalsslutande ursprungsparten.
- (b) Den geografiska beteckningen är inte längre registrerad i det internationella registret.

- (c) Om efterlevnad av de obligatoriska uppgifterna enligt regel 5.2 i de gemensamma föreskrifterna eller de uppgifter om kvalitet, renommé eller egenskaper som anges i regel 5.3 i föreskrifterna inte längre säkerställs.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

Kommissionen ska utan dröjsmål meddela den internationella byrån om ogiltigförklaring av verkan på unionens territorium av den internationella registreringen av den geografiska beteckning som annullerats i enlighet med första stycket.

Artikel 9

Förhållande till varumärken

- (1) Skyddet av en geografisk beteckning ska inte påverka giltigheten av ett äldre varumärke som sökts eller registrerats i god tro eller förvärvats genom användning i god tro på unionens territorium.
- (2) En geografisk beteckning som är registrerad i det internationella registret ska inte skyddas på unionens territorium om skyddet av den geografiska beteckningen på unionens territorium, med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé och den tid som det har använts, sannolikt skulle vilseleda konsumenterna om produktens rätta identitet.
- (3) Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får ett äldre varumärke, som sökts eller registrerats i god tro på unionens territorium, eller som förvärvats genom användning i god tro, och vars användning skulle strida mot skyddet av en geografisk beteckning, fortsätta att användas och förnyas för den berörda produkten, trots skyddet av den geografiska beteckningen, förutsatt att det inte finns skäl att ogiltigförklara eller upphäva varumärkesregistreringen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001⁹. I så fall ska användningen av den geografiska beteckningen vara tillåten samtidigt med det berörda varumärket.

Artikel 10

Skydd under en övergångsperiod

- (1) De medlemsstater som var medlemmar i den särskilda unionen före unionens anslutning till Genèveakten får ge skydd till ett tredjeland som är part i 1958 års Lissabonöverenskommelse eller i överenskommelsen i dess lydelse efter revisionen i Stockholm den 14 juli 1967, ändrad den 28 september 1979, genom ett nationellt skyddssystem, med verkan från den dag då unionen blir avtalslutande part i Genèveakten, vad gäller geografiska beteckningar som är registrerade den dagen inom den särskilda unionen, eller med verkan från den dag då den internationella registreringen i det internationella registret av den geografiska beteckningen anmäldes till medlemsstaten av kommissionen.

Sådana nationella skyddssystem ska upphöra att gälla antingen den dag då beslutet om skydd enligt denna förordning fattas eller den dag då verkan av en internationell registrering löper ut.

- (2) Om ett tredjelandnamn inte är registrerat enligt denna förordning, ska den berörda medlemsstaten bära hela ansvaret för följderna av ett sådant nationellt skyddssystem.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).

- (3) Åtgärder som medlemsstaterna vidtar med stöd av punkt 1 ska endast ha verkan nationellt och får inte påverka handeln inom unionen eller den internationella handeln.

Artikel 11

Avgifter

Avgifter enligt artikel 7 i Genèveakten, enligt de närmare bestämmelserna i de gemensamma föreskrifterna, för att inge en ansökan till den internationella byrån om internationell registrering av en geografisk beteckning i det internationella registret och för att tillhandahålla utdrag, intyg eller annan information om innehållet i detta register ska belasta den medlemsstat där den geografiska beteckningen har sitt ursprung.

Detta påverkar inte tillämpningen av eventuella beslut av medlemsstaten om att ansöka om återbetalning av de belopp som avses i första stycket från den grupp av producenter eller den enskilda producent som använder den geografiska beteckning för vilken en internationell registrering söks.

Artikel 12

Särskilt ekonomiskt bidrag

För det fall att inkomsterna från den särskilda unionen ska beräknas i enlighet med artikel 24.2 v i Genèveakten får unionen lämna ett särskilt bidrag enligt de tillgängliga resurserna för detta ändamål i unionens årliga budget.

Artikel 13

Kommittéförfarande

- (1) Kommissionen ska biträdas av följande kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011, i fråga om följande produkter:
- (a) För vinprodukter som omfattas av artikel 92.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 av kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättats genom artikel 229 i den förordningen.
 - (b) För aromatiserade vinprodukter enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014¹⁰ av kommittén för aromatiserade vinprodukter som inrättats genom artikel 34 i den förordningen.
 - (c) För spritdrycker enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008¹¹ av kommittén för spritdrycker som inrättats genom artikel 25 i den förordningen.
 - (d) För produkter som omfattas av artikel 2.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 av kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter som inrättats genom artikel 57 i den förordningen.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 (EUT L 84, 20.3.2014, s. 14).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd för spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

- (2) När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 14
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

FINANSIERINGSÖVERSIKT		FS/18/YG/mh agri.ddg1.a.2(2018)1387240 6.221.2018.1 DATUM: 05.03.2018		
1.	BUDGETRUBRIK 05 06 01	ANSLAG: 7,228 miljoner euro		
2.	TITEL: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar			
3.	RÄTTSLIG GRUND: Artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt			
4.	SYFTEN: Fastställa bestämmelser om genomförandet av EU:s medlemskap i Lissabonunionen som part i Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar			
5.	BUDGETKONSEKVENSER	TOLVMÅNADERSPERIOD (i miljoner euro)	INNEVARANDE BUDGETÅR 2018 (i miljoner euro)	FÖLJANDE BUDGETÅR 2019 (i miljoner euro)
5,0	UTGIFTER - SOM BELASTAR EU:S BUDGET (BIDRAG/STÖD) - NATIONELLA MYNDIGHETER - ANDRA	-	1,0 1,0	1,0 (skattning)
5.1	INKOMSTER - EU:S EGNA MEDEL (AVGIFTER/TULLAR) - NATIONELLA MEDEL			
		2020	2021	2022 2023
5.0.1	BERÄKNADE UTGIFTER			
5.1.1	BERÄKNADE INKOMSTER			
5.2	BERÄKNINGSMETOD: Inte fastställt i detta skede.			
6,0	KAN PROJEKTET FINANSIERAS MED DE MEDEL SOM ANSLAGITS UNDER DET BERÖRDA KAPITLET I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR? JA/NEJ			
6.1	KAN PROJEKTET FINANSIERAS GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I DEN GÄLLANDE BUDGETEN? JA/NEJ			
6.2	KOMMER DET ATT BEHÖVAS EN TILLÄGGSBUDGET? JA/NEJ			
6,3	KOMMER DET ATT BEHÖVAS ANSLAG I KOMMANDE BUDGETAR? JA/NEJ			
ANMÄRKNINGAR: Avgifter belastar den medlemsstat där den geografiska beteckningen har sitt ursprung. Dock får ett särskilt bidrag enligt artikel 24.2 v i Genèveakten lämnas av unionen inom ramen för de medel som är tillgängliga för detta ändamål i unionens årliga budget. Under 2018 anslås ett belopp på 1 miljon euro till budgetpost 05 06 01 för detta ändamål.				